

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad
Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 12326-11/2022-ERU

V Jihlavě dne 12. prosince 2023

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti **PREdistribuce, a.s.**, se sídlem Svornosti 3199/19a, 150 00 Praha 5, IČ: 273 76 516 (dále též „účastník řízení“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 12326-5/2022-ERU ze dne 6. února 2023 (sp. zn. OSR-12326/2022-ERU), kterým Energetický regulační úřad účastníka řízení jako držitele licence na distribuci elektřiny uznal ve **výroku I.** vinným ze spáchání přestupku podle § 91 odst. 4 písm. r) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2019, kterého se měl dopustit tím, že dne 18. června 2019 překročil své oprávnění podle § 25 odst. 3 písm. c) téhož zákona, když přerušil dodávku elektřiny do odběrného místa EAN [REDAKCE] zákazníka [REDAKCE], ačkoli nebyly splněny zákonné předpoklady neoprávněné distribuce elektřiny podle § 53 téhož zákona, ve **výroku II.** jej uznal vinným ze spáchání přestupku podle § 91 odst. 4 písm. d) energetického zákona, ve znění účinném do 31. ledna 2022, kterého se měl dopustit porušením povinnosti stanovené mu v § 25 odst. 10 písm. p) téhož zákona, když nedodržel stanovenou kvalitu dodávek a služeb, neboť nedodržel standard lhůty podle § 17 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 540/2005 Sb., o kvalitě dodávek elektřiny a souvisejících služeb v elektroenergetice, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o kvalitě dodávek elektřiny“), pro písemné vyřízení reklamace měření množství elektřiny dodané do odběrného místa EAN [REDAKCE] zákazníka [REDAKCE], za tyto přestupky mu ve **výroku III.** uložil úhrnnou pokutu ve výši 20 000 Kč a ve **výroku IV.** i povinnost nahradit náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč, Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako příslušný správní orgán podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 1 písm. a) a c) a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

I. Rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 12326-5/2022-ERU ze dne 6. února 2023 (sp. zn. OSR-12326/2022-ERU) se v rozsahu výroku II. zrušuje a řízení se v této části zastavuje.

II. Výrok III. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 12326-5/2022-ERU ze dne 6. února 2023 (sp. zn. OSR-12326/2022-ERU) se mění a nahrazuje následujícím zněním:

„Podle ust. § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona ve znění účinném do 31. prosince 2019 se účastníkovi řízení za spáchání přestupku podle ust. § 91 odst. 4 písm. r) energetického zákona ve znění účinném do 31. prosince 2019 ukládá pokuta ve výši 15 000 Kč (slovy: patnáct tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 12322.“

III. Ve zbylé části se rozklad společnosti PREdistribuce, a.s., se sídlem Svornosti 3199/19a, 150 00 Praha 5, IČ: 273 76 516, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 12326-5/2022-ERU ze dne 6. února 2023 (sp. zn. OSR-12326/2022-ERU) zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění:

I. Průběh správního řízení

Energetický regulační úřad v řízení vedeném pod sp. zn. OSR-08907/2022-ERU vydal dne 9. května 2022 příkaz č. j. 08907-3/2022-ERU, kterým byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 15 000 Kč za spáchání přestupku podle § 91 odst. 4 písm. r) energetického zákona, kterého se jako držitel licence s předmětem podnikání distribuce elektřiny dopustil tím, že v rozporu s § 25 odst. 3 písm. c) téhož zákona dne 18. června 2019 neoprávněně přerušil dodávku elektřiny do odběrného místa EAN [REDAKCE] zákazníka [REDAKCE] na adrese [REDAKCE], přestože nebyly splněny zákonné předpoklady neoprávněné distribuce elektřiny podle § 53 téhož zákona. Prvostupňový správní orgán tak reagoval na zjištění obsažená ve spise sp. zn. 04975/2021-ERU. Proti tomuto příkazu, jež mu byl doručen dne 10. května 2022, podal účastník řízení dne 16. května 2022 odpor, kterým byl příkaz podle § 150 odst. 3 správního řádu zrušen a správní řízení pokračovalo.

Dne 15. července 2022 Energetický regulační úřad vydal usnesení č. j. 12326-1/2022-ERU, kterým rozhodl o spojení správního řízení vedeného pod sp. zn. OSR-08907/2022-ERU, se správním řízením vedeným pod sp. zn. OSR-10709/2022-ERU, které bylo s účastníkem řízení zahájeno z moci úřední dne 20. června 2022 na základě zjištění obsažených ve spise sp. zn. 05000/2022-ERU ve věci podezření ze spáchání přestupku podle § 91 odst. 4 písm. d) energetického zákona, kterého se měl dopustit porušením povinnosti uložené provozovateli distribuční soustavy v § 25 odst. 10 písm. p) téhož zákona tím, že nedodržel stanovenou kvalitu dodávek a služeb, když nedodržel standard lhůty pro písemné vyřízení reklamace měření množství dodané elektřiny do odběrného místa EAN [REDAKCE] zákazníka Ing. [REDAKCE] na adrese [REDAKCE]. Vedení společného řízení pod sp. zn. OSR-12326/2022-ERU bylo účastníkovi řízení oznámeno dne 15. července 2022, dne 24. srpna 2022 mu bylo doručeno vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.

K vedenému správnímu řízení se účastník řízení vyjádřil dne 5. září 2022 s tím, aby správní orgán toto řízení podle § 86 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), zastavil. K přerušení dodávek elektřiny do odběrného místa pana [REDAKCE] se účastník řízení odkázal na již dříve poskytnutá vyjádření, kdy ve svém „Vyjádření k žádosti o poskytnutí podkladů a informací“ ze dne 2. července 2021, jakož i obdobně v odporu

podaném dne 16. května 2022 mj. uvedl, že v odběrném místě tohoto zákazníka byl využíván hlavní jistič s hodnotou [REDAKCE] A místo sjednané hodnoty [REDAKCE] A, čímž došlo k porušení smluvně sjednaných parametrů. Tím podle něj byly, v souladu s § 25 odst. 3 písm. c) bodu 3. energetického zákona, dány důvody pro přerušení dodávky elektřiny do tohoto odběrného místa, které tak nelze chápat jako postih zákazníka ze strany distributora, ale jako nápravu závadného stavu, jenž mohl vést k poškození distribuční soustavy. Tento protiprávní stav byl udržován zákazníkem až do 18. června 2019, a to minimálně od uzavření Smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny dne 19. září 2016 (a jeho právním předchůdcem zřejmě už od počátku odběru elektřiny v daném místě, tedy ode dne 25. listopadu 1992), navíc za situace, kdy bylo do hlavního jističe neoprávněně zasaženo seškrabáním jeho skutečné hodnoty. Účastník řízení se domnívá, že byl oprávněn přerušit dodávku elektřiny, aniž by toto oprávnění souviselo s právem současně uplatnit náhradu škody za neoprávněnou distribuci. Zároveň je přesvědčen, že jeho jednání nevykazuje po formální stránce znaky skutkové podstaty přestupku, a že v daném případě nelze shledat ani naplnění jeho materiální stránky.

K případu zákazníka [REDAKCE] uvedl, že k písemnému vyřízení reklamace měření množství dodané elektřiny (kterou účastníkovi řízení dne 17. prosince 2021 zaslal k posouzení zákazníkův dodavatel elektřiny, kterým byla společnost [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], došlo až dne 7. února 2022, tedy skutečně o 37 kalendářních dnů později, toto prodlení však bylo způsobeno objektivními okolnostmi srovnatelnými s živelnou událostí nebo havárií na zařízení přenosové nebo distribuční soustavy, kdy nebylo možno spravedlivě požadovat dodržení standardu podle § 17 odst. 1) písm. a) vyhlášky o kvalitě dodávek elektřiny. V posledním čtvrtletí roku 2021 v oblasti distribuce elektřiny došlo ke zcela mimořádné situaci, jež souvisela s ukončením činnosti řady dodavatelů elektřiny a se změnou dodavatele u desítek tisíc zákazníků, která byla komplikována i omezením kapacit vyřizujících pracovníků v důsledku nepříznivé epidemiologické situace a s tím souvisejících opatření, jakož i nutností řešit významné úpravy informačního systému v návaznosti na rozhodnutí Ministerstva financí ČR o prominutí daně z přidané hodnoty. Účastník řízení se domnívá, že v tomto případě by měla být materiální stránka přestupku posuzována právě s ohledem na tyto okolnosti, kdy nastaly předpoklady pro uplatnění liberačního důvodu podle § 3 odst. 2 písm. c) vyhlášky o kvalitě dodávek elektřiny.

II. Napadené rozhodnutí

Rozhodnutím č. j. 12326-5/2022-ERU ze dne 6. února 2023 Energetický regulační úřad účastníka řízení ve výroku I. uznal vinným ze spáchání přestupku podle § 91 odst. 4 písm. r) energetického zákona, kterého se měl dopustit tím, že jako držitel licence na distribuci elektřiny dne 18. června 2019 překročil své oprávnění podle § 25 odst. 3 písm. c) téhož zákona, když přerušil dodávku elektřiny do odběrného místa zákazníka [REDAKCE], přestože k tomu nebyl oprávněn, neboť nebyly splněny zákonné předpoklady neoprávněné distribuce elektřiny podle § 53 téhož zákona, ve výroku II. jej uznal vinným ze spáchání přestupku podle § 91 odst. 4 písm. d) energetického zákona, kterého se měl jako držitel licence dopustit porušením povinnosti stanovené mu v § 25 odst. 10 písm. p) téhož zákona, když nedodržel standard lhůty pro vyřízení reklamace vyúčtování distribuce elektřiny podle § 17 odst. 1 písm. a) vyhlášky o kvalitě dodávek elektřiny, neboť do 15 kalendářních dnů písemně nevyřídil reklamaci měření množství dodané elektřiny do odběrného místa zákazníka [REDAKCE], jelikož písemně vyřídil reklamaci zákazníka až dne 7. února 2022, nikoliv nejpozději dne 3. ledna

2022. Energetický regulační úřad účastníkovi řízení za tyto přestupky uložil úhrnnou pokutu ve výši 20 000 Kč.

Ze skutkových zjištění týkajících se výroku I. vyplývá, že podle Smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny ze dne 19. září 2016, uzavřené ohledně odběrného místa EAN [REDAKCE] mezi panem [REDAKCE] a společností [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], měl být v tomto odběrném místě nainstalován hlavní jistič o proudové hodnotě [REDAKCE] A. V rámci kontroly odběrného místa dne 18. června 2019 byl ale zjištěn odběr elektřiny v rozporu s touto smlouvou, neboť jako hlavní jistič před elektroměrem zde byl nainstalován jistič se seškrábanou hodnotou, u kterého byla na základě měření zjištěna jeho skutečná hodnota [REDAKCE] A. To účastníka řízení vedlo k přerušení dodávky elektřiny do tohoto odběrného místa, a doučtování platby za příkon ve výši [REDAKCE] Kč, označené jako celková výše náhrady škody. Podle Energetického regulačního úřadu ovšem zákazník neporušil některou ze svých zákonných povinností, tudíž nenastala situace předvídaná v § 53 energetického zákona, a jeho jednání není možné považovat ani za neoprávněný odběr elektřiny ve smyslu § 51 téhož zákona. Takto měl provozovatel distribuční soustavy pouze právo nechat si doučtovat náklady spojené s vyšší hodnotou jističe, nikoliv zákazníkovi přerušit dodávku s odkazem na odběr elektřiny prostřednictvím hlavního jističe s jinou než smluvně sjednanou hodnotou. V daném případě se tak účastník řízení dopustil přestupku podle § 91 odst. 4 písm. r) energetického zákona, neboť ačkoli byla odčerpána distribuční kapacita nad rámec sjednaného závazku, podle Energetického regulačního úřadu se nemůže jednat o distribuci bez právního důvodu. Nadto uvedený stav trval velmi dlouhou dobu a nezpůsobil žádné potíže při distribuci elektřiny, dokonce nebyl ani dlouhou dobu účastníkem řízení zaznamenán.

Ohledně přestupku podle § 91 odst. 4 písm. d) energetického zákona Energetický regulační úřad uvedl, že účastník řízení nedodržel stanovenou kvalitu dodávek a služeb podle § 25 odst. 10 písm. p) energetického zákona, když nedodržel standard lhůty pro vyřízení reklamace vyúčtování distribuce elektřiny podle § 17 odst. 1 písm. a) vyhlášky o kvalitě dodávek elektřiny, neboť do 15 kalendářních dnů ode dne přijetí k posouzení písemně nevyřídil reklamaci měření množství elektřiny dodané do odběrného místa zákazníka [REDAKCE]. Tato reklamace byla skrze společnost [REDAKCE] účastníkovi řízení postoupena dne 17. prosince 2021. Posouzení předmětné reklamace, z něž plyne, že jí bylo vyhověno a odečet byl účastníkem řízení opraven, bylo společně s opravnými podklady doručeno dodavateli dne 7. února 2022. Podle Energetického regulačního úřadu měla být podaná reklamace vyřízena nejpozději do 3. ledna 2022.

Energetický regulační úřad dospěl k závěru, že účastník řízení nese odpovědnost za spáchání výše uvedených přestupků, neboť nenastala žádná objektivní okolnost umožňující jeho liberaci. Došlo i k naplnění formálních a materiálních znaků těchto přestupků, neboť v jednání účastníka řízení shledal vyšší míru společenské škodlivosti spočívající v narušení veřejného zájmu na ochraně práv zákazníků. Jako přitěžující okolnost při ukládání správního trestu zohlednil skutečnost, že došlo k vícečinnému různorodému souběhu přestupků, což byl také důvod pro aplikaci zásady absorpce s přihlédnutím k opakovanosti porušování zákona ze strany účastníka řízení, když jako závažnější bylo vyhodnoceno jeho jednání uvedené ve výroku I. přezkoumávaného rozhodnutí.

III. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 12326-5/2022-ERU ze dne 6. února 2023, jež mu bylo doručeno dne 7. února 2023, podal účastník řízení dne 15. února 2023 rozklad, v němž požaduje zrušení napadeného rozhodnutí jako celku.

K výroku I. napadeného rozhodnutí účastník řízení namítá, že v jeho odůvodnění absentují konkrétní úvahy svědčící pro to, že v daném případě nedošlo k neoprávněné distribuci elektřiny podle § 53 odst. 1 písm. c) energetického zákona. Energetický regulační úřad se v napadeném rozhodnutí nezabývá konkrétními náležitostmi Smlouvy o zajištění služby distribuční soustavy vztahující se k danému odběrnému místu, a neanalyzuje ani pojem „právní důvod“ uvedený v § 53 odst. 1 písm. c) energetického zákona ve vztahu k těmto podstatným náležitostem. Účastník řízení dále namítá, že nárok doučtovat náklady spojené s vyšší hodnotou jističe (namísto přerušení dodávky elektřiny), z energetického zákona nevyplývá, když platná právní úprava zná pro tyto případy jediný nárok distributora, a to prostřednictvím náhrady škody za neoprávněnou distribuci podle § 9 odst. 11 tehdy platné vyhlášky č. 82/2011 Sb., o měření elektřiny, což podle něj také svědčí pro závěr o neoprávněné distribuci. Smlouva o zajištění služby distribuční soustavy musí podle § 50 odst. 6 energetického zákona obsahovat mj. i hodnotu rezervovaného příkonu (jističe), a pokud došlo ke zvýšení jeho hodnoty bez vědomí distributora, lze distribuci nad sjednanou výši rezervovaného příkonu považovat za využití služby distribuční soustavy bez právního důvodu, čímž je podle účastníka řízení naplněn zákonný předpoklad neoprávněné distribuce podle § 53 odst. 1 písm. c) energetického zákona, a v návaznosti na to i jeho oprávnění dle § 25 odst. 3 písm. c) bodu 3. energetického zákona. Účastník řízení v podaném rozkladu dále uvádí, že v předchozí právní úpravě platné před novelou provedenou zákonem č. 131/2015 Sb. byla neoprávněná distribuce elektřiny v tehdejších § 53 odst. 1 písm. d) energetického zákona vymezena jako „doprava elektřiny bez uzavřené smlouvy o přenosu nebo distribuci elektřiny, nebo v rozporu s touto smlouvou“, přičemž z důvodové zprávy k této novele nevyplývá, že by záměrem zákonodárce mělo být zúžení případů, na něž dopadá neoprávněná distribuce, tedy i odběru a distribuce s využitím jiné hodnoty jističe, než je předmětem uzavřené smlouvy. Účastník řízení nesouhlasí ani s posouzením materiální stránky vytýkaného přestupku, a s odkazem na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu namítá, že zvláštní okolnosti případu svědčí o nenaplnění jeho materiální stránky.

Ohledně výroku II. napadeného rozhodnutí pak účastník řízení namítá nepřesně formulované závěry, pokud jde o počet dnů prodlení s nevyřízením reklamace měření množství dodané elektřiny. Zejména ale uvádí, že vzhledem k mimořádné situaci v oblasti distribuce elektřiny, jež panovala v posledním čtvrtletí roku 2021, se na daný případ vztahuje liberační důvod podle § 3 odst. 2 písm. c) vyhlášky o kvalitě dodávek elektřiny, a rovněž namítá, že ani v tomto případě nebyla naplněna materiální stránka vytýkaného přestupku.

IV. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu Rada Energetického regulačního úřadu po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise, rozhodla z dále uvedených důvodů tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky přezkoumává odvolací správní orgán napadené rozhodnutí v plném rozsahu. Rada Energetického regulačního úřadu tedy přezkoumala zákonnost napadeného rozhodnutí i jeho věcnou správnost z úřední povinnosti.

Rada po přezkoumání napadeného rozhodnutí v rozsahu jeho **výroku I.** konstatuje, že v této části bylo vydáno v souladu s právními předpisy, splňuje obsahové náležitosti správního rozhodnutí, a jsou zde přezkoumatelně vyjádřeny odůvodněny závěry ohledně spáchání přestupku podle § 91 odst. 4 písm. r) energetického zákona, kterého se účastník řízení dopustil neoprávněným přerušením dodávky elektřiny do odběrného místa EAN [REDAKCE] zákazníka pana [REDAKCE]. Účastník řízení v podaném rozkladu v podstatě zopakoval námitky uplatněné již v předchozím řízení, s nimiž se prvostupňový správní orgán v napadeném rozhodnutí vypořádal, a ani v řízení o rozkladu nebyly zjištěny žádné nové skutečnosti, které by mohly vést ke zrušení napadeného rozhodnutí v rozsahu jeho výroku I. Účastník řízení namítá, že v dané věci existovaly zákonné předpoklady pro přerušeni dodávky elektřiny do odběrného místa, a prvostupňový správní orgán se v napadeném rozhodnutí nedostatečně zabýval (v kontextu dřívější právní úpravy) pojmem neoprávněná distribuce ve smyslu § 53 odst. 1 písm. c) energetického zákona, a rovněž nevysvětlil, z jakého důvodu nyní nelze za využití služby distribuční soustavy „bez právního důvodu“ rozumět rovněž využití služby distribuční soustavy „v rozporu se smlouvou“, resp. z jakého důvodu nelze jednání zákazníka považovat za jednání v rozporu se smlouvou o zajištění služby distribuční soustavy.

Tyto rozkladové námitky Rada považuje za nedůvodné, neboť účastník řízení dne 18. června 2019 přerušil dodávku elektřiny do předmětného odběrného místa v situaci, kdy nebyly splněny zákonné předpoklady neoprávněné distribuce elektřiny ve smyslu § 53 odst. 1 písm. c) energetického zákona, a kdy tedy nemohl využít oprávnění, jež provozovateli distribuční soustavy dává § 25 odst. 3 písm. c) téhož zákona k omezení nebo přerušeni dodávky elektřiny účastníkům trhu s elektřinou v nezbytném rozsahu. V daném případě se účastník řízení pokusil využít okolnosti předpokládané v jeho bodě 3., tedy že k omezení nebo přerušeni dodávek elektřiny může dojít při zjištění neoprávněné distribuce podle § 53 energetického zákona, přičemž neoprávněným přenosem a neoprávněnou distribucí elektřiny se podle § 53 odst. 1 písm. c) energetického zákona rozumí využití služby přenosové soustavy nebo služby distribuční soustavy bez právního důvodu, nebo pokud právní důvod odpadl. K okolnostem, při jejichž existenci připadá v úvahu využití služby distribuční soustavy bez právního důvodu ve smyslu § 53 odst. 1 písm. c) energetického zákona, a tím i k naplnění podmínek neoprávněné distribuce elektřiny, se vyjadřuje i komentářová literatura: „*naplnění skutkové podstaty (ust. § 53 energetického zákona) připadá v úvahu tehdy, když právní titul absentuje zcela, případně existoval, ale na základě určité právní skutečnosti následně odpadl, přičemž služba je přesto využívána*“ (Zdvihal, Z., Svěráková, J., Med, J., Osadská, J. a kol. *Energetický zákon. Komentář.* 1. vydání. Praha: C.H. Beck, 2020, s. 941).

V přezkoumávaném případě je ale zřejmé, že zde prokazatelně existovala platná smlouva o sdružených službách dodávky elektřiny, a tedy i právní titul pro zajištění služby distribuce. Jakkoli tedy byl zákazníkův odběr elektřiny přes hlavní jistič s vyšší než smlouvenou hodnotou v rozporu se smlouvou, nelze jej považovat za odběr bez právního důvodu, a o neoprávněnou distribuci se tedy jednat nemohlo. Zároveň se nejednalo ani o neoprávněný odběr ve smyslu § 51 energetického zákona. Pokud tedy byl v odběrném místě nainstalován hlavní jistič s hodnotou [REDAKCE] A namísto smluvně dohodnutého [REDAKCE] A, měl účastník řízení nárok doučtovat náklady spojené s vyšší hodnotou jističe, nikoliv právo přerušit dodávku

elektřiny zákazníkovi. Zvoleným postupem se tedy jako držitel licence na distribuci elektřiny dopustil přestupku podle § 91 odst. 4 písm. r) energetického zákona.

Účastník řízení je přesvědčen, že ke kvalifikaci využití služby distribuční soustavy bez právního důvodu postačí, jestliže zákazník využívá distribuční služby v rozporu se smlouvou, čímž pak dojde k naplnění podmínky existence neoprávněné distribuce elektřiny. V uvedeném případě nebyla zjištěna existence smlouvy o připojení, historicky byla služba distribuční soustavy sjednána na základě Přihlášky k odběru elektřiny ev. č. [REDAKCE] z roku 1992. Rada může s účastníkem řízení souhlasit potud, že ze strany zákazníka pana [REDAKCE] skutečně mohlo dojít k porušení zmiňované Přihlášky k odběru elektřiny, případně k uvedení druhé smluvní strany v omyl, pokud jde o smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny, na základě níž službu distribuční soustavy zajišťuje vlastním jménem a na vlastní odpovědnost obchodník s elektřinou, to ale za předpokladu, že by zákazníkovi byl znám rozpor skutečného stavu se stavem předpokládaným ve smlouvě, anebo by takový rozpor dokonce způsobil. Taková skutková zjištění však účastník řízení k dispozici neměl. Případné porušení smlouvy ovšem nemůže mít bez dalšího za následek využívání distribuce bez právního důvodu, nebo snad jeho odpadnutí, což v přezkoumávaném rozhodnutí prvostupňový správní orgán také podrobně odůvodnil. Pokud by se jednalo o porušení smlouvy podstatným způsobem (tj. nikoliv jakékoliv) ve smyslu § 1977 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, může druhá strana odstoupit od smlouvy, čímž by odpadl důvod zajišťování služby distribuční soustavy, bez dalšího však popsany rozpor neznamena, že by šlo o využívání služby distribuční soustavy bez právního důvodu. Rada k tomu dodává, že § 25 odst. 3 písm. c) ani § 53 odst. 1 písm. c) energetického zákona neuvádí obecně porušení závazku ze smlouvy jako důvod přerušování dodávky elektřiny, které je takto možné jen v některých specifických případech, jako je např. neumožnění odečtu elektroměru ze strany zákazníka, nebo provádění údržby na zařízení distribuční soustavy jejím provozovatelem.

Výčet důvodů pro legální omezení nebo přerušování dodávek elektřiny ze strany provozovatele distribuční soustavy je v § 25 odst. 3 písm. c) energetického zákona upraven taxativně, a neposkytuje prostor pro rozšíření podmínek znamenajících neoprávněnou distribuci elektřiny. Nemůže tedy být rozšiřován např. i o jakékoliv porušení smlouvy, resp. důsledkem takového porušení smlouvy nemůže být neoprávněná distribuce elektřiny, konkrétně její distribuce bez právního důvodu. A to v tomto konkrétním případě zejména s ohledem na požadavek přiměřenosti takového zásahu ze strany distributora, který plyne jak z nutnosti restriktivního výkladu § 25 odst. 3 písm. c) energetického zákona ve vztahu k zásadním dopadům omezení nebo přerušování dodávek elektřiny ze strany distributora (navíc jako subjektu se silnějším ekonomickým postavením, který disponuje tímto oprávněním, jež nepochybně narušuje rovnost účastníků soukromoprávního vztahu), tak s ohledem na v § 25 odst. 3 písm. c) energetického zákona výslovně stanovený požadavek posuzování „nezbytnosti rozsahu“ omezení nebo přerušování dodávek elektřiny.

Rada má za to, že jednání účastníka řízení ignorovalo požadavek přiměřenosti, jelikož není zřejmé ani to, že by to byl právě zákazník, kdo provedl změnu jističe, resp. nelze s určitostí tvrdit ani to, že by si zákazník byl tohoto stavu vůbec vědom. Nepřiměřenost postupu účastníka v posuzovaném případě vyplývá i z toho, že v odběrném místě sice byl užíván jistič jiné než smlouvené hodnoty, to však bez dalšího neznamenovalo natolik zásadní porušení závazku, aby se mohlo jednat o zneužití práva na straně zákazníka, které by nepožívalo právní ochrany a bylo by tak možno uvažovat o neplnění závazku ze strany distributora, což vyplývá

i ze skutečnosti, že zjištěný stav v odběrném místě existoval patrně dlouhodobě (s ohledem na stav měřidla), nepůsobil technické potíže, a nebyl účastníkem řízení zaznamenán. Také proto jistě nebylo, při údajné délce trvání tohoto závadného stavu, přiměřenou reakcí prakticky okamžité přerušování dodávky elektřiny, jak ostatně v přezkoumávaném rozhodnutí uvedl již prvostupňový správní orgán. Účastník řízení tak nepochybně mohl a měl zvolit méně drastický postup k odstranění nesrovnalostí, např. navrhnout změnu smlouvy či doučtovat náklady spojené s tím, že byla v odběrném místě využívána vyšší než smlouvená kapacita hlavního jističe.

Nedůvodná je i námitka, že se prvostupňový správní orgán v napadeném rozhodnutí blíže nezabýval pojmem neoprávněná distribuce, a to ani v kontextu § 53 odst. 1 písm. d) energetického zákona, ve znění účinném do konce roku 2015, který neoprávněnou distribuci definoval jako „dopravu elektřiny bez uzavřené smlouvy o přenosu nebo distribuci elektřiny, nebo v rozporu s touto smlouvou“, nebo že v napadeném rozhodnutí absentuje vysvětlení, z jakého důvodu nyní nelze za využití služby distribuční soustavy „bez právního důvodu“ rozumět rovněž využití služby distribuční soustavy „v rozporu s touto smlouvou“. Pro daný případ není rozhodující polemika o úmyslech zákonodárce, nýbrž účinná právní úprava, která porušení závazku bez dalšího jako důvod omezení dodávek neuvádí. Námitky opírající se o předchozí právní úpravu, jakož i důvodovou zprávu k zákonu č. 131/2015 Sb. prvostupňový správní orgán správně odmítl jako neopodstatněné. Smluvní závazek ohledně poskytování služby distribuční soustavy (a tedy i právní důvod pro využití distribuční soustavy) v daném případě prokazatelně vznikl a existoval, jakkoli došlo k jeho faktickému porušení (přičemž není rozhodné, která smluvní strana se tohoto porušení dopustila), a to využitím jističe o vyšší než sjednané proudové hodnotě nad rámec sjednaného závazku. Takový odběr elektřiny nelze považovat za využití služby distribuční soustavy bez právního důvodu, neboť uzavřená smlouva představuje platný právní titul, na jehož základě je služba využívána.

Účastník řízení se mýlí, pokud namítá, že z napadeného rozhodnutí nevyplývá, z jakého důvodu nelze jednání zákazníka, kdy dochází k použití jiné (vyšší) hodnoty jističe, než která byla smluvně ujednána, považovat za jednání v rozporu se smlouvou o zajištění služby distribuční soustavy. Rada nezpochybňuje skutečnost, že zákazník pan [REDAKCE] (ať už vědomě či nikoli) využíval kapacitu sítě nad sjednaný rámec, čímž došlo k rozporu mezi závazkem a faktickým stavem. O odběru bez právního důvodu by bylo možno uvažovat například v případě, kdy smlouva není vůbec uzavřena či zanikne, nikoliv tehdy, kdy je v rozporu se skutečným stavem pouze některý z údajů ve smlouvě. Právní důvod je v daném případě nutno chápat jako smluvním ujednáním založený závazek mezi distributorem a odběratelem, na jehož základě je poskytována distribuce a umožněny dodávky. Účastník řízení mohl k nápravě závadného stavu zvolit jiné prostředky než prakticky okamžité přerušování dodávky elektřiny.

Podle účastníka řízení, jenž v této věci bez dalšího odkazuje na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, se měl prvostupňový správní orgán také nedostatečně vypořádat s materiální stránkou spáchaného přestupku, když nezohlednil veškeré okolnosti případu, zejména okolnost použití jističe s vyšší než sjednanou hodnotou, který byl navíc upraven, resp. byl přeznačen. Ani tyto rozkladové námitky nejsou důvodné. Z rozkladu není zřejmé nejen to, o jaký konkrétní rozsudek či rozsudky se má jednat, ani to, jaké mají být ony zvláštní okolnosti případu svědčící o tom, že materiální stránka přestupku nebyla naplněna. Prvostupňový správní orgán se v odůvodnění rozhodnutí vypořádal s aspekty toho, že jednání účastníka řízení naplnilo formální stránku přestupku, a také že dosáhlo i dostatečné míry škodlivosti pro společnost,

takže byla naplněna rovněž jeho materiální stránka. Několikadenní neoprávněné přerušení dodávky elektřiny ze strany provozovatele distribuční soustavy, navíc bez jakéhokoli předchozího upozornění či pokusu o jednání, totiž lze skutečně považovat za nepřiměřené, škodlivé a velmi nežádoucí, na čemž nic nemění ani skutečnost, že zákazník využíval služeb distribuční soustavy za využití vyšší než smluvně sjednané hodnoty hlavního jističe. Tato argumentace účastníka řízení je založena pouze na vyvráceném přesvědčení, že mu svědčilo oprávnění dodávky přerušit, a to na základě domněnky, že zákazník pan [REDACTED] provedl bez vědomí distributora výměnu a přeznačení elektroměru. V daném případě je třeba zohlednit i skutečnost, že zákazník nemá reálnou možnost si dodávky elektřiny zajistit jiným způsobem a distributor zde realizuje své právní postavení vycházející z ekonomické závislosti zákazníka.

Důvodné nejsou ani námitky účastníka řízení, že nárok doučtovat náklady spojené s vyšší hodnotou jističe z energetického zákona nevyplývá, když platná právní úprava zná pro daný případ pouze jediný způsob náhrady, a to prostřednictvím náhrady škody za neoprávněnou distribuci. Uvedená námitka vychází pouze z přesvědčení, vyvráceného, že se v daném případě o neoprávněnou distribuci jednalo, tj. nebyly splněny podmínky pro to, aby účastník řízení doučtoval zákazníkovi náklady spojené s vyšší hodnotou jističe ve smyslu § 9 odst. 11 vyhlášky č. 82/2011 Sb., o měření elektřiny a o způsobu stanovení náhrady škody při neoprávněném odběru, neoprávněné dodávce, neoprávněném přenosu nebo neoprávněné distribuci elektřiny, jakožto náklady za neoprávněnou distribuci. Účastník řízení ve svém dopise ze dne 18. června 2019, značka dopisu [REDACTED], zákazníka informoval, že mu doučtoval platby za příkon podle cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozhodném období v částce [REDACTED] Kč včetně DPH, kterou označil jako celkovou výši náhrady škody. Účastník řízení nespécifikuje, o jaké další náklady by se mělo jednat, když nebylo zjištěno, že by dodávka elektřiny do odběrného místa nebyla měřena a nebyla tak účtována platba za dodávku elektřiny i její distribuci.

Závěrem této části rozkladu účastník namítá, že pokud zákazník v odběrném místě využívá vyšší než sjednané jištění, dochází tím k udržování vadného stavu, který vede k ohrožení řádného provozu a poškozování distribuční soustavy. Ani tyto námitky Rada nepovažuje za důvodné. Z podkladů založených ve spise totiž nijak nevyplývá, že by snad došlo k bezprostřednímu ohrožení spolehlivosti distribuční soustavy, jež by tak odůvodňovalo nutnost okamžitého odpojení odběrného místa od distribuční soustavy, takovou situaci si s ohledem na skutkové okolnosti snad ani nelze teoreticky představit. Rada konstatuje, že z okolností případu je zřejmé, že zjištěný stav v odběrném místě existoval delší dobu, a nejen že nepůsobil poruchy při distribuci elektřiny, ale dokonce ani nebyl zaznamenán. Už proto je nutné odmítnout tvrzení účastníka řízení, že by snad ohrožení spolehlivosti distribuční soustavy, bezprostředně způsobené využíváním kapacity sítě nad smluvně sjednaný rámec, odůvodňovalo nutnost okamžitého přerušení dodávek do odběrného místa.

Rada při přezkumu napadeného rozhodnutí v rozsahu jeho **výroku II.** o možném spáchání přestupku podle § 91 odst. 4 písm. d) energetického zákona zvážila rozkladové námitky, ohledně nichž dospěla k závěru, že jsou opodstatněné. A to i vzhledem k situaci na přelomu let 2021 a 2022, kdy stovky tisíc zákazníků neočekávaně přešly do režimu dodávek od dodavatelů poslední instance ve smyslu § 12a energetického zákona, a následně postupně měnili dodavatele na standardní režim dodávky. Rada přitom podotýká, že je poměrně náročné hodnotit materiální stránku s ohledem na konkrétní zjištěný jednotlivý případ, výše popsaná situace by se měla logicky projevit v tom, že distributor byl v prodlení s vyřízením většího

počtu obdobných požadavků. Zjištění jednoho takového případu striktně vzato o společenské škodlivosti mnoho nevyovídá, mohlo se jednat o případ, kdy vyřízení požadavku bylo nedopatřením opomenuto. Zároveň ale zjištění jednoho případu ve výše popsané výjimečné situaci, kdy bylo možno určité prodlení legitimně očekávat, může mít zanedbatelnou společenskou škodlivost samo o sobě. V tomto konkrétním případě podle názoru Rady nebyla naplněna materiální stránka vytýkaného přestupku, a je na místě uvažovat i o naplnění předpokladů pro uplatnění liberačního důvodu podle § 3 odst. 2 písm. c) vyhlášky o kvalitě dodávek elektřiny, neboť splnění standardu podle jejího § 17 odst. 1 písm. a) v tomto případě nebylo možné od účastníka řízení spravedlivě požadovat.

Z podaného rozkladu je zřejmé, že účastník řízení nerozporuje samotné zjištění ohledně nedodržení stanovené kvality dodávek a služeb, když do patnácti kalendářních dnů ode dne přijetí k posouzení písemně nevyřídil reklamaci měření množství dodané elektřiny do odběrného místa EAN [REDAKCE] zákazníka [REDAKCE], ovšem namítá, že v tomto případě nebyla naplněna materiální stránka tohoto přestupku, když prvostupňový správní orgán v žádné části svého rozhodnutí neuvádí, v čem konkrétně nastala společenská nebezpečnost jeho jednání, neboť za znaky společenské nebezpečnosti nelze považovat samotné zpoždění s vyřízením reklamace, bez úvahy o tom, nakolik negativní dopad mělo. Po posouzení hlediska zákonnosti v otázce naplnění materiální stránky předmětného přestupku, a s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem spáchání skutku vytýkaného účastníkovi řízení, shledává Rada Energetického regulačního úřadu rozkladové námítky důvodnými.

Podle § 91 odst. 4 písm. d) energetického zákona se držitel licence na distribuci elektřiny dopustí přestupku mj. tím, že poruší některou z povinností stanovených mu v § 25 odst. 10 energetického zákona, podle jehož písmene p) je provozovatel distribuční soustavy mj. povinen dodržovat stanovenou kvalitu dodávek a služeb. Výše uvedená povinnosti se na účastníka řízení vztahuje, z formálního hlediska by tedy jeho jednání skutečně mohlo naplňovat znaky skutkové podstaty a typovou společenskou škodlivost vytýkaného přestupku, to ovšem automaticky neznamená, že toto jednání účastníka řízení (jakkoli snad samo o sobě protiprávní) naplnilo kritéria konkrétní společenské škodlivosti, a že byl skutečně ohrožen (nebo dokonce narušen) zákonem chráněný veřejný zájem na ochraně práv zákazníků. Takové právně závadné jednání by tedy muselo ve vztahu k porušené povinnosti zároveň vykazovat jistou míru společenské škodlivosti, jejíž naplnění by se projevilo nejen při stanovení výše případné sankce, ale zejména již při posuzování samotné trestnosti tohoto jednání, přičemž v tomto případě by v konečném důsledku vedlo k závěru, že tato společenská škodlivost nedosahuje potřebné intenzity, a účastník řízení se tedy přestupku podle § 91 odst. 4 písm. d) energetického zákona nedopustil, neboť jeho jednání není přestupkem. Prvostupňový správní orgán v napadeném rozhodnutí poněkud neurčitě uvedl, že v jednání účastníka řízení byla shledána vyšší míra společenské škodlivosti spočívající v narušení zájmu zákazníka na řádné a včasné poskytnutí informace ohledně jím uplatněné reklamace vyúčtování distribuce elektřiny, přičemž kdyby na trhu s energetikou docházelo k takovému protiprávnímu jednání běžně, jednalo by se o absolutně neudržitelný stav. Při úvahách, zda účastník řízení svým jednáním naplnil všechny materiální znaky vytýkaného přestupku, se prvostupňový správní orgán věnoval takřka výhradně posouzení jeho typové materiální stránky, když dále uvedl, že každá skutková podstata přestupku implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. Z přezkumu napadeného rozhodnutí vyplývá, že se prvostupňový správní orgán materiální stránkou uvedeného přestupku nezabýval

dostatečně. Prvostupňový správní orgán mohl provést pečlivější vyhodnocení společenské škodlivosti jednání účastníka řízení jak s ohledem na mimořádnou situaci, tak dopady jednání na konkrétního zákazníka. Při uplatnění materiálního korektivu tak Rada dospěla k závěru, že v jednání účastníka řízení nelze spatřovat spáchání přestupku, neboť toto jednání nevyvolalo významné následky. Z těchto důvodů považuje Rada za nezbytné napadené rozhodnutí v rozsahu jeho výroku II. zrušit, a řízení v této části podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu zastavit.

Účastník řízení ohledně údajně spáchaného přestupku podle § 91 odst. 4 písm. d) energetického zákona také namítá, že prodlení s vyřízením reklamace bylo způsobeno zcela mimořádnou situací v oblasti distribuce elektřiny v posledním čtvrtletí roku 2021, které se projevilo zvýšenou administrativní zátěží u účastníka řízení, neboť změna dodavatele elektřiny u desítek tisíc zákazníků pro něj představovala provedení značného množství úkonů. Současně došlo i k mimořádnému nárůstu fakturací dodávek v režimu dodavatele poslední instance a také souvislosti s rozhodnutím Ministerstva financí ČR o prominutí daně z přidané hodnoty musel účastník řízení zároveň přistoupit k významným úpravám svého informačního systému. Charakteristickým znakem přestupku spáchaného právníkem osobou je skutečnost, že porušení právních povinností u ní zakládá objektivní odpovědnost. Ani v tomto případě se nejedná o absolutní objektivní odpovědnost, protože právní předpisy mohou stanovit liberační důvody k možnému zproštění se této odpovědnosti. Zákon o odpovědnosti za přestupky obsahuje tyto důvody ve svém § 21 odst. 1, kde je uvedeno, že „*Právník za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila.*“. Odkázat lze i na § 3 odst. 2 písm. c) vyhlášky o kvalitě dodávek elektřiny.

Radě jsou z vlastní úřední činnosti známy události na trhu s energiemi, kdy nemuselo být v silách distributorů připravit se kapacitně na takovou situaci a písemně vyřídit všechny reklamace měření množství dodané elektřiny včas, tedy do patnácti kalendářních dnů ode dne přijetí k posouzení. V přezkoumávaném případě bylo zcela namístě, aby se prvostupňový správní orgán zabýval i možným naplněním liberačních důvodů podle § 3 odst. 2 písm. c) vyhlášky o kvalitě dodávek elektřiny, což se ovšem nestalo.

Ačkoli účastník řízení nerozporuje samotné zjištění ohledně nedodržení standardu lhůty, namítá v této souvislosti, že závěry prvostupňového správního orgánu jsou nepřesně formulovány a neopírají se o exaktní zjištění, pokud jde o počet dnů jeho prodlení, neboť správní orgán podle něj chybně uvádí, že písemné vyřízení reklamace bylo účastníkem řízení zasláno až dne 7. února 2022. Vzhledem k výše uvedeným důvodům, jež vedly ke zrušení této části napadeného rozhodnutí, nejde o námitku podstatnou. Účastníkovi řízení nicméně započala běžet patnáctidenní lhůta pro zaslání písemného vyřízení reklamace podle § 17 odst. 1 písm. a) vyhlášky o kvalitě dodávek elektřiny až poté, kdy mu dodavatel elektřiny tuto reklamaci dne 17. prosince 2021 zaslal k posouzení. Tato lhůta marně uplynula v pondělí 3. ledna 2022, přičemž účastník řízení opravné podklady, ze kterých plyne, že reklamaci zákazníka bylo vyhověno, předal dodavateli elektřiny až dne 7. února 2022, tedy 36 dnů po uplynutí lhůty pro její vyřízení. Prvostupňový správní orgán ve výroku II. napadeného rozhodnutí poněkud nejasně uvedl, že „...*účastník řízení písemně vyřídil reklamaci zákazníka až dne 7. února 2022, tj. za 52 kalendářních dnů, nikoliv nejpozději dne 3. ledna 2022.*“. To je sice pravda, ale o délce překročení lhůty to vypovídá jen nepřímě, a by bylo vhodnější uvést, že se tak stalo 36 dní po uplynutí lhůty pro vyřízení reklamace podle § 17 odst. 1 písm. a) vyhlášky o kvalitě dodávek

elektriny. V odůvodnění tohoto výroku je k tomu dokonce uvedeno, že „vyřízením reklamace ... bylo stanovisko zaslané účastníkem řízení ... dne 7. února 2022, tj. 52 dnů po uplynutí lhůty podle § 17 odst. 1 písm. a) vyhlášky o kvalitě dodávek elektriny...“, v další části je uvedeno, že „...vyřízení jeho reklamace nebylo zpožděno jen o pár dní, ale téměř o 40 dní, tedy o více než měsíc...“.

Pokud jde o **výrok III.**, kterým byla účastníkovi uložena úhrnná pokuta ve výši 20 000 Kč za spáchání přestupků specifikovaných ve výrocih I. a II. rozhodnutí, Rada by se výměrou správního trestu musela zabývat bez ohledu na rozklad účastníka řízení. V případě redukce počtu trestaných skutků zachování původní výše uložené pokuty většinou nemůže obstát, jakkoli i ta byla uložena ve výši spíše symbolické. Na počátku správního řízení byl účastník uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 91 odst. 4 písm. r) energetického zákona, za což mu byla v příkaze vydaném dne 9. května 2022 pod č. j. 08907-3/2022-ERU uložena pokuta ve výši 15 000 Kč. Po podání odporu byl příkaz zrušen a věc byla spojena s řízením o jeho dalším přestupku podle § 91 odst. 4 písm. d) energetického zákona. Za spáchání obou těchto přestupků byl účastník řízení sankcionován úhrnnou pokutou ve výši 20 000 Kč. V právě vedeném řízení o rozkladu Rada shledala důvody pro zrušení výroku II. rozhodnutí, kterým byl účastník řízení postižen za spáchání přestupku podle § 91 odst. 4 písm. d) energetického zákona, a zároveň došlo i k zastavení této části správního řízení.

Obecně platí, že pokud by nyní Rada účastníkovi řízení uložila správní trest pokuty ve vyšší výměře, než jaký mu byl uložen ve zrušeném příkazu č. j. 08907-3/2022-ERU, porušila by tímto postupem zásadu zákazu *reformatio in peius*, zakotvenou v § 90 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť nedošlo ke změně právní kvalifikace, ani se nevyskytly nové zásadní přitěžující okolnosti.

Prvostupňový správní orgán v přezkoumávaném rozhodnutí zohlednil při ukládání pokuty jako přitěžující okolnost skutečnost, že došlo k vícečinnému různorodému souběhu přestupků, s přihlédnutím k opakovanosti porušování zákona ze strany účastníka řízení. Přitěžující okolnost souběhu přestupků takto odpadla, ani tak ovšem Rada nevidí prostor pro další snížení sankce pod původně uložených 15 000 Kč, neboť konkrétní okolnosti spáchání zbývajícího přestupku vyhodnotila jako objektivně závažné. Jednání účastníka řízení, spočívající v neoprávněném přerušování dodávky elektriny, Rada ve shodě s prvostupňovým správním orgánem hodnotí jako společensky škodlivé, a to relativně výrazně, neboť jedním z účelů úpravy energetického zákona je zajištění spolehlivých dodávek energií a mezi nejzávažnější jednání lze řadit ta, kdy dochází k neoprávněnému omezování dodávek či omezování přístupu k infrastrukturním službám, při nichž navíc dochází ke zneužití silnějšího postavení držitelů licence vůči zákazníkovi. Vyšší míru společenské škodlivosti pak Rada spatřuje i ve zjevné nepřiměřenosti a překvapivosti jednání účastníka řízení.

Vzhledem ke snížení počtu trestaných skutků tedy bylo nutné přistoupit i ke snížení správního trestu pokuty, přičemž Rada nevidí zásadní důvody pro změnu její výměry, jakkoli si je vědoma, že i tato nyní ukládaná pokuta se pohybuje při samé spodní hranici zákonem stanoveného rozpětí. Výsledná sankce pokuty ve výši 15 000 Kč ovšem reflektuje jak skutečnost zastavení řízení ohledně jednoho ze dvou původně trestaných skutků, tak i závažnost přestupku specifikovaného ve výroku I. přezkoumávaného rozhodnutí.

Účastník řízení podaným rozkladem napadl rovněž **výrok IV.** přezkoumávaného rozhodnutí, kterým mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení. Vzhledem k tomu,

že rozhodnutím o rozkladu byl výrok I. napadeného rozhodnutí, kterým byl účastník řízení uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 91 odst. 4 písm. r) energetického zákona, potvrzen a došlo pouze ke zrušení jeho výroku II. ohledně přestupku podle § 91 odst. 4 písm. d) téhož zákona, zůstává nedotčena i jeho povinnost nahradit náklady řízení dle § 79 odst. 5 správního řádu ve výši paušální částky 1 000 Kč.

V. Závěr

Při přezkumu rozkladem napadeného rozhodnutí v rozsahu podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky Rada jako odvolací správní orgán vzhledem k výše uvedeným skutečnostem neshledala v případě výroků I. a IV. věcný ani právní důvod k jejich zrušení, neboť rozkladem napadené rozhodnutí bylo v této části vydáno v souladu s právními předpisy, je přezkoumatelně odůvodněno a splňuje požadavky kladené správním řádem na obsah správního rozhodnutí. Rada tedy podle § 90 odst. 5 správního řádu podaný rozklad v této části zamítla a rozkladem napadené rozhodnutí v rozsahu jeho výroků I. a IV. potvrdila, neboť dospěla k závěru, že bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že se účastník řízení vytýkaného přestupku podle § 91 odst. 4 písm. r) energetického zákona dopustil. Pokud jde o výrok II. přezkoumávaného rozhodnutí, zde rozhodla o jeho zrušení a současném zastavení v tomto rozsahu vedeného správního řízení. S tím také souvisí nezbytnost změny výroku III. napadeného rozhodnutí podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu ve smyslu snížení výměry správního trestu pokuty, původně uložené účastníkovi řízení ve formě úhrnného peněžitého trestu ve výši 20 000 Kč. S ohledem na zásadu absorpce a zákaz *reformatio in peius* Rada shledala, že je namístě jeho výměru snížit, přičemž má za to, že správní trest pokuty ve výši 15 000 Kč dostatečně splňuje svůj účel, naplňuje zásadu individualizace správního trestu a je přiměřený i míře a významu chráněného společenského zájmu.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu dále podat rozklad.

Ing. Stanislav Trávníček, Ph.D., v. r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

PREdistribuce, a.s.